

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tionem, & suam per fortuitum, sed erroneous intitulum,
liberationem, cautius sibi prospexit in reliquum, mit-
tensq; quam celerrimum nuncium, qui Henricum fili-
um suum è Dania quam primum disimulantisime re-
uocaret, nè ob fidis loco teneretur. Cernebat hæc omnia
deuergere in apertum bellum.

CAPVT XXXVII.

Brunswici per hæc tempora inter clerum & po-
pulum, ab exili origine grauis est orta controuer-
sa. Clericus reipublicæ seruus, beneficium impetravit à
summo pontifice in ecclesia maiori sancti Blasij: recla-
mante capitulo, possessionem assequi non potuit. Vrge-
bant consulares cum populo, vt admireretur: & cùm
impestrarent, vim facere intentarunt. Capitulum,
censuris communatis, vim prohibebat. Populus appella-
tio[n]is repagulum obiecit censuris. Adhærebant populo
quidam parochiales pastores & fratres mendicantes,
foris exequitores, quos impetrans obtinuit: & illi ful-
minabant censuras in capitulum. Sed & illi apella-
tionem obiecerunt. Ita graui perinde scandalum excita-
to, factum est, vt inde cleris maioris ecclesiæ denun-
ciaret excommunicatos cum populo consulares, diuinam
tamen continuantes: E diuerso fratre ipso, & quidam
pastores, denunciari vicit excommunicatos cano-
nico, cùm & ipsi diuinis non abstinerent. Ea diu valuit
in scandalum pusillorum varietas: quod necesse fuit,
vbi utrisque viluisse videbantur arma ecclesiæ. Inten-
sare brachium laici cœperunt. Et cùm suo capiti quisq;
imeret, exiere vibem maiores in clero, principibus &
viciniis pontificibus, qui etiam iurisdictione funguntur
in urbe, Halberstdensi & Hildesemensi se coniunxe-
runt. Vterque inde gladius distinguitur: & in longum
Bbb 2 ducto

ducto fune discordiae, ad multos annos ea durauit penitencia. Quo tempore Bernhardus & Henricus fratres, Brunswici & Luneburgi duces, principatus suos veteri discrimine sunt partiti: vt Bernhardus senior, accepto Brunswici dominio, permitteret Henrico Luneburgensem. Sed cum in Marchia veteri latrunculorum provincia depradationes crebrescerent, Fridericus Brandenburgensis marchio, cum in comitatu & auxilio haberet arma Guntieri archiepiscopi Magdeburgensis, munitiones, in quibus commanerent eius generis homines, Plawe, & sex alias arces, ad interiora Marchia occupavit, fugatis e terra qui tenuerunt: vt purgata sit provincia malis hominibus, qui quæstum reputaueretur. num, de publicis itineribus conferre, quæ quisque occupasset: quasi per vim liceret grassari inter homines, velut in nemore feroce belua in timidas, & in aere accipitres inter columbas, & in vndis sui generis tyranni. Datur hoc honori viuentium militarium, nō nomina, quæ sunt in annalibus, veterum auorum reticeantur, quod illi malis criminibus irreint dicerentur, nē commaculent posteritatem, quæ iam in honestiores vitæ mores transferunt. Ericus tum dux de Salina, satis asperum bellum gessit cum Henrico de Hohenstein comite, & prosperante fortuna, dux obiuit comitem in congressu, multosque Thuringie militares: quanvis & ipse vice rerum conuersa, nonnullos suorum & captos, & cæsos communii Marte, vt fieri solet, inde prælio amississet.

CAPUT XXXIX.

Sigismundus interea rex Vngarie, Karoli IIII. Imperatoris filius, Swenzlai ignau regis frater, ab Electribus Imperij Franckfordia rex Romanorum,

MAY-

